

Z NOVIM LETOM, NOVI ČASOPIS?

Ali bolje povedano — iz starega že znanega VESTNIKA naj nastane nov VESTNIK, mesečnik kot do zdaj, mogoče pa celo štirinajst-dnevnik in tiskan seveda, kakor je vsak pravi časopis; zato razpisujemo

TISKOVNI SKLAD,

ki je namenjen izboljšavi tiska in urejanja ter spremembi iz društvenega lista v

list vseh Slovencev v Avstraliji.

Zato prosimo posameznike in slovenska društva, da nas materialno in moralno podprejo, s tem, da darujejo za sklad. Novi list Vas bo objektivno obeščal o dogodkih doma in med Slovenci po svetu, posebno v Melbournu in celi Avstraliji. Nudil Vam bo raznovrstno zabavo in resno čtivo.

Potrebni smo posvetnega informativnega lista, ki Vas bo obeščal o vseh dogajanjih iz slovenskega življenja, tudi športa, resno, stvarno, brez šovinizma ali politične pripadnosti — tako kot imajo drugi narodi tu v Avstraliji!

Dokler se list ne postavi na lastne noge, bo vsako delo pri listu neplačano. V kolikor ne bomo dobili dovolj darov v sklad, Slovensko društvo v Melbournu Vam jamči, da dobite denar povrnjen.

List bo urejeval uredniški odbor z uredniškom na čelu.

List bo sprejemal vse dopise in obvestila, ako ne bo v njih osebnih žalitev ali politične propagande. Dopusčeno pa bo vsakemu Slovcu, da pove svoje mnenje na dostojen, demokratičen način o vsakem problemu. To Vam jamči uredniški odbor, ki ni vezan na nobeno politično strujo.

Slovenci, to bo VAŠ LIST — zato pomagajte nam ga postaviti na noge!

Ker ima list svoje blagajniško poslovanje, prosimo, da darove in prispevke ter oglase pošljete na naslov sedanjega tajnika društva:

URŠIČ ANAMARIJA,
34 Angliss St.,
Yarraville, Victoria.

Darove bomo objavljali sproti v Vestniku in kot prvi dar imenujemo Slovensko društvo v Melbournu, ki je dalo v tiskovni sklad £125.

POZIV SLOVENCEM

Slovensko društvo v Melbournu Vas vabi in poziva, da se pridružite njegovim člani in podporniki.

Ne je, da pozabimo na vse razlike in osebne prepire in se sodelujemo za slovensko stvar, za ponos Slovenije in za vsakosten doprinos avstralski skupnosti. Novi odbor, ki se bo sestavil iz osebnih in političnih nasprotij do nobenega tu zivecega Slovence, ki ne dobiva ukazov ne iz domovine in niti iz tujine, ne je samostojen v svojem odločanju, se trudi samo za eno stvar: oživljati in nadaljevati slovenske kulturne in narodne delavnice; povedati Avstraliji, da smo Slovenci samostojen narod in da smo v skupnosti Jugoslavije, pomagati rojakom se zživeti v Avstraliji in prispevati slovenski delež prihodnosti Avstralije, ki nas je gostoljubno sprejela pod svoje okrilje.

Vsakdo, ki postane član, je popolnoma svoboden pri izbiri svoje politične organizacije, temveč kulturna in socialna zveza Slovencev v Melbournu.

Od Vas želimo samo, da nas moralno podprete pri vseh naših delih in prireditvah, da svoje otroke spomnite, da ste Slovenci, da se udeležujete kulturnih in društvenih prireditev in s tem ohranjate svoje slovenstvo in da nam pomagate moralno ali osebno pri društvenem delu, v kolikor vam čas dovoljuje. Da lahko to storite, je najbolje, da se včlanite. Letna članarina je samo 30 šilingov za samske ter £2/-/- za družine. Za to vsoto imate prost vstop na eno ali dve članovskobavi, okrog 30% popusta pri društvenih izletih, ki so precej cenejši in povrh tega boste mesečno dobivali zastoj društvenega glasilo VESTNIK, ki vas bo obeščal o vseh kulturnih ter športnih dogodkih v domovini in v tujini, o Slovenci raztrešenimi po svetu; da ne govorimo o društvenih novicah tu med nami in med Slovenci v Avstraliji. Nobenih sitnosti ni za članstvo, sprejem je enostaven. Dobrodošli boste vsi, ki se čutite predvsem Slovenca in Avstralc. Med člani društva so različnih naziranj in politike in vendar smo našli podlago za sodelovanje, narodno sodelovanje in ta podlaga nas vodi do naših svojih političnih prepričanj v delo društva.

Če želite podrobnejša pojasnila o delu in namenu, preberite besedilo na notranjih straneh Vestnika. Če to ni dovoljno, se lahko obrnete na vsakega člana društva. Vpišite se lahko pri vsakem odborniku društva po pošti na naslov društva.

Ne pozabite da so drugi narodi spoštovani in da vsakemu narodu pravilno pripadajo svoja mesta. Če nam boste pomagali, bomo hitreje dosegli svoje mesto.

Če pomnimo se pa svojega rodu in narodnih običajev, pomnimo se kraja odkoder izhaja naš narod in bodimo ponosni da smo Slovenci, zato pomagajmo se Slovence!

Če pomnimo se pa svojega rodu in narodnih običajev, pomnimo se kraja odkoder izhaja naš narod in bodimo ponosni da smo Slovenci, zato pomagajmo se Slovence!

SLOVENSKO DRUŠTVO MELBOURNE

Vas vabi na

PLESNO ZABAVO

»Kraljice srčkov«

KI BO V SOBOTO, 8. SEPTEMBRA, OB 7.30, V PRAHRAN TOWN HALL

BUFFET, ZABAVA, PLES IN IZVOLITEV KRALJICE SRČKOV!

— Vstopninski dar je deset šilingov. —

Ta oglas velja kot vabilo!

Vabljeni!

Brez kravate ni vstopa na ples.

ODBOR.

VAŽNO! OBVESTILO O SLIKARSKI RAZSTAVI IN NASLEDNJEM

VESELEM VEČERU, KI VELJA KOT VABILO, PREBERITE

NA STRANEH 9 IN 10!

P R O B L E M I N A Š E G A D R U Š T V A

Da ne bi to razmišljanje postalo pusto, bom skušal osvetliti posebej vsak problem, ki se z njim srečamo tu v Melbournu v naših medsebojnih stikih v posebnem odstavku. Vkolikor ri bo mogoče, bom skušal strniti in skrajšati besedilo, da bo vsakemu jasno. Najprej se imam lotiti dveh delikatnih vprašanj, vendar zelo važnih za naš narodni obstoj, v kolikor r je pri nas želja, da ostanemo Slovenci, odnosno avstralski Slovenci. Prvo je odnos do domovine in drugo do avstralske domovine. Prepričan sem na podlagi izkušenj našega izseljenstva in izseljenstva drugih narodov, da v kolikor n imamo tu jasnih pojnov, je nesmiselno vsako združevanje v neko društvo zato torej, kakšen mora biti

naš odnos do stare domovine?

Najprej se moramo zavedati, da od tam izhajamo in da nosimo v sebi vse tiste duhovne in etnografske značilnosti, ki so za Slovence lastne ne glede na to, da tam vlada skupina ljudi, ki nam ni všeč in ki ji smo v svetovnem nazoru nasprotni. Torej bi bilo nesmiselno, a v narodnem nazoru zločinsko, da zavržemo vse, kar s e tam dogaja. Nesmiselna bi bila neka pot, ki bi ukinila vsako vezo z domovino, pač pa moramo stremeti, da vplivamo na dogajanja v domovini v duhovnem smislu in d a se obenem borimo za priznanje, da tudi mi **ustvarjamo** in prinašamo na oltar domovine, kajti narod ne pomeni partije ali vere ali skupine ljudi, pač pa celokupnost idej, stremljenj in tudi nasprotij, če hočte. Slovenec je vsakdo, ki čuti in ve, da je slovenskega rodu, k i je ponosen svojega slovenstva in ki dela za slovenstvo čeprav so njegove politične in verske ideje drugačnood ostalih: zato se pa moramo truditi, da našo **svobodno** misel in ustvarjanje vsilimo domovini, tudi če nas noče. Obenem morano slediti dogajanju in biti na jasnem iz dneva v dan z razlikami v jeziku (pravopis), v socialnih, gospodarskih, političnih ter kulturnih dogajanjih, ker to je samo nam v korist, da ohranimo n a š narodni značaj. Če bomo tako delali, se bo naš vpliv v okolju, kjer živimo poznal ne samo dokler živimo, temveč tudi naši potomci bodo slovenski Avstralci in s e tega zavedali prav tako kot se tega zavedajm Irci ali pa Skoti.

(Dalje naslednja stran)

Kajti, če mi prekinemo vsak odnos, če nehamo črpati iz domovine, kar je dobrega, odklanjati kar je slabega in ji da jati, kar mi imamo dobrega, bomo postali drevo z usahlimi koreninami, ki je obsojeno prej ali slej na propast. In če je naš namen tak, bolje, da se ne trudimo in ne tratimo osebnih sil. Vzeti moram za primer dve begunski slovenski ustanovi, ki, čeprav različnih svetovnih nazorov, to že de leta na čisto samostojni podlagi. To sta Slovenska kultur. akcija v Argentini, ki budno spremlja vse dogodke v domovini in o njih obvešča svoje ude in somišljenike ter skupina intelektualcev okrog Klica Triglava v Londonu, ki se spušča sicer v bolj sociološka in politična vprašanja, a vendar je njen prispevek skoraj enakovreden tistemu od SKA. Naša dolžnost je torej, čeprav smo daleč, najbolj daleč, da prav tako vse spremljamo v mejah in za mejami domovine. sa mostojno, z ozirom na naše razmere in na sestavo avstralskega slovenstva. Obenem pa ne smemo pozabiti nikoli, smo udje, nekateri že državljani avstralije, ki nas je gostoljubno sprejela, nam dala kruh in streho ter ji moramo biti skrajno hvaležni. Torej moramo tudi vedeti, kakšen mora biti

naš odnos do nove avstralske domovine.

To vprašanje ni tako sitno; skoraj v vseh pogledih mnogo bolj enostavno, kajti že s tem, da smo tu prisotni, nas razbremenjuje mnogih težav. Tu pač delamo, se gibljemo, se uživljamo, živimo pač človeško življenje v vseh dobrih in slabih odtenkih. Nekaj pa, kar ne smemo pozabiti in za kar moramo biti najbolj hvaležni Avstraliji, je to, da nas je sprejela, nam daje enake pravice kot svojim ljudem in po vrh tega še duševno in versko ter gospodarsko svobodo, ki je doma nismo ineli, ali pa ne v dovoljni meri. Če ne kdaj Avstalec vpraša, kaj mi je najbolj všeč v njih deželi, jim odgovorim na njih začudenje, da je tisto svoboda, kar mi najbolj navdušuje. Čeprav si oni nogoče čakajo, da bom pohvalil njih pivo, ki ga zares ne "obrajtam" preveč. Potovanja po Evropi so mi pokazala, da je avstralski tip demokracije eden najboljših, seveda v mejah dopustnosti človeške narave.

Postati moramo Avstralci, razmere nas silijo in predvsem zdravi razum nam narekuje, da se naučimo jezika, celo njih posebnega naglasa po možnosti, do neke mere njih navad, ne ta slabih seveda, če hočemo individualno uspjeti. Ne smemo pa pozabiti, da izhajamo iz Slovenije, iz dežele, ki je četrta na svetu po pismenosti in kulturi in je pred nji mi v marsikaterem pogledu. (Dalje naslednja stran)

Ta občutek pa ne sme biti šovinističen, ošaben, pač pa stvaren. Zato moramo prispevati svoj delež k rasti te dežele, ki se šele razvija. Ta delež mora biti vzraščena z njihovim, ne nekaj izza plota, pač pa nekaj skupnega. Da je naš narod maloštevilen, naj nas ne vznemirja. Narodi v zgodovini se ne imenujejo po njih številčnosti, pač pa po njih svetlih ali temnih dejanjih na kolesu časa.

Ne smemo pozabiti ob tem, da moramo svoje otroke navajati na materini jezik najprej, če hočemo, da ga bo vedel. Samo čast je vedeti dva ali več jezikov, nikoli srano ta! Predvsem bi rad rekel, da moramo biti Avstraliji lojalni, ne iz spoštovanja ali strahu, pač pa iz ljubeznivih privrženosti. V političnem in državljanem smislu se moramo vedno čutiti Avstralce, ker od tega je odvisna naša enakopravnost z njimi in naš vpliv in naša prihodnost. Ni ma smisla da gonimo naprej naše evropske politične ideje, nacionalne šovinizme, ker nismo več v Evropi, čeprav smo iz nje. Ta kontinent bo, če Bog da mir, v nekaj desetletjih celina zase s svojimi posebnostimi in nagnjenji in mi živimo na njem, zato moramo delati v njegovo korist in dobrobit in v kolikor mislimo tukaj ostati, moramo zavreči v vseh ozirih naš prejšnje politične pripadnosti. To sem že lel povedati, ker nekateri ljudje mislijo in hčejo vnašati politiko (medvojno, predvojno ali povojno) v socialno-kulturno življenje društva. Če se želijo izživljati v politiki, imajo vse možnosti zunaj in bodo dobrodošli člani društva, dokler te svoje politične ideje puste pred vrati društva. Prepričan sem osebno, da vsak član društva ima svoje politične ideje odnosno nagnjenja, lahko reče m zase, da se pričevam med krščanske socialiste, toda v narodnostnem delu društva pozabljam kaj sem in vsak mi je prijatelj in Slovenec. Ker že govorim o problemih državljanstva in lojalnosti ter nacionalne pripadnosti, naj omenim pravzaprav za nas tu živeče Slovence najbolj delikatno vprašanje: -

Odnos do Jugoslavije in jugoslovanstva.

O tem bi se dalo pisati knjige in razprave ne pa člančiče kot je tale moj. Preden omenim odnos našega društva do tega problema, bi rad ugotovil dva stvarna čini - telja in sicer: da so med Slovenci, ki se čutijo tudi Jugoslovane in so taki, ki o njej ne morejo niti slišati. So pa in jih najdemo v obeh generacijah: medvojni in povojni. Toda v glavnem lahko ugotovimo, da mlajša povojna generacija je Jugoslaviji naklonjena, starejša medvojna pa ne, čeprav so izjeme včasih številne pri obojih. Dalje str. 07

* Na prosvetnem večeru po maši na tretjo nedeljo v avgustu smo se spomnili smrti našega velikega pisatelja Franca Saleškega FINŽGARJA. Dvoranico sem odstopil za to komemoracijo jaz, Slovenski klub je priredil program, naš pevski zbor "Triglav" pa je nastopil z nekaj žalostinkami. Bila je prva prireditev te vrste med nami in je lepo uspela.

Finžgarja se spominjam še kot mlad študent. Znal nas je navdušiti za slovensko stvar. Ko sem začel pisati in je dobil v roke eno mojih prvih črtic, me je poklical k sebi. Nikdar ne bom pozabil njegovih napotkov. Še zdaj mi zvene vušesih njegove besede: "Slovenski pisatelj brez vere ne bo nikoli zajel ljudske duše, ki je po svoji naravi verna. Vzemi vero iz naše kulture, pa imaš mrtvo telo brez življenja, oropano vsega lepega in plemenitega."

*Prihodnji prosvetni večer (po maši na tretjo nedeljo v septembru) pa bo prireditev naše šolske mladine: SLOMŠKOVA PROSLAVA. Obenem nam bodo otroci zaigrali igrice: Mačeha in pastorka. Se že pridno vadijo, da kar občudujem učiteljico Anico in njeno potrpežljivost. Angleščina jim bolj teče kot pa slovenski jezik in nekatere težke besede kar nočejo z jezičkov. Otroci so fletni na odru in jih je užitek gledati, četudi ga kaj polomijo. Najlepše nagradimo njihov trud, da napolnimo dvorano. Za kritje stroškov bomo pobirali prostovoljne prispevke.

* Mednarodna razstava na Royal Show-u je tudi pred vratmi. Upam, da se bomo Slovenci tudi letos postavili kot smo se vsa leta doslej. Nedavno sem govoril z Avstralcem, ki mi je dejal: "Šele lani na Royal Showu sem zvedel za Slovence. Lahko ste ponosni na svojo kulturo. Ko bom prihodnje leto obiskal Evropo, si bom na vsak način ogledal tudi Slovenijo..."

* Danes pa je bela Ljubljana po vseh časopisih. In zakaj? Avstralska vina so na ljubljanski mednarodni vinski razstavi 1962 dosegla lepe nagrade: letos so odnesla enajst zlatih in petindvajset srebrnih medalj. Sicer mi je malo mar, kako pokušajo in kaj izberejo; človeka pa le prijetno dregne pri srcu, ko vidiš ime naše slovenske

metropole kot središče cele časopisne strani.

*Naš slikar in restavrator France Benko je bil tudi ovekovečen kar v dveh revijah. Obe sta prinesli njegovo sliko in članek o njem in njegovem delu. Tako "Women's Weekly" (July 25, 1962) kakor "The Good Neighbour" (Julij 1962) sta se zelo pohvalno izrazila o našem rojaku in kulturnem delavcu. - France, še od nas iskrene čestitke!

* Časopisje je tudi prineslo sliko, kako so težko poškodovanega fanta, ki ga je podpulo na delu v Snowy, z letalom prepeljali v Melbourne. Fant je bil naš rojak Tone Benčina, ki se ga spominjam še iz prvih dni po njegovem prihodu v Avstralijo. Je še vedno v Austin Hospitalu v Heidelbergu. in je še vedno paraliziran. Vendar je Tone vedno kar dobre volje, posebno pa kadar dobi obisk. Lepo bi bilo, ko bi ga več Slovencev obiskovalo, saj mu je seveda dolgčas po domači družbi. Leži v Ward 7.

* Krstov to pot ne bom omenjal, saj večina bralcev "Vestnika" itak dobiva v hišo tudi "Misli". Povem pa, da je naša melbournška izseljenska družina od zadnje omembe novorojenčkov v našem glasilu dobila petnajst glavic prirastka. Kar lepo število za kratek čas. Upam, da bodo vsi malčki čez nekaj let gojenci Slovenske šole.

Pred dvema letoma je bilo v "Vestniku" omenjeno, da bodo vsi novorojenčki članov Kluba dobili v dar žlitzko z graviranim imenom in datumom rojstva. Sklep je ostal na papirju, zličke pa v omari. Vzrokov je bilo več, glavni pa vsekakor bojazen zamere, če bi po pomoti katero ime bivših ali starejših članov izpustili. Upam, da se bo stvar končno uredila. Zlička **bi** bila lep spomin za poznejša leta. Vsekakor lepa zamisel.

* Porok je bilo od zadnje omembe osemnajst. Tu naj omenim poroko Branka Gangl in Jožefe Vidmar dne 23. junija. Branko je sodeloval pri našem prvem zabavnem nastopu. Isti dan se je poročil tudi Martin Pečak s Frančiško Skubic. Martin je vse leto pridno pomagal pri naših plesnih zabavah in izletih. Dne 28. julija pa se je poročil Bogomir Krševan z Lesley Jean Johnstone. Mirko je sodeloval pri zabavnem večeru in je obcnem član našega cerkvenega pevskega zbora. Vsem trem parom in vsem ostalim naše čestitke!

*Prihodnjič pa spet vsakega malo. Na svidenje!

Kaj je temu vzrok, ne bi govoril, ker ni moja dolžnost, ugotavljam samo dejstvo (privatno bi o tem lahko podebatiral, ker pa je društveno glasilo nepolitičen list, mi brani vest to storiti); verjetno so bile izkušnje enih in drugih različne in zato različno gledajo. Naj bo kakorkoli, stvarja ta problem včasih precejšnje težave. Tako slišimo, da je društvo šovinistično, drugič pa da ni ne tič ne miš. Kaj je pa stvarno resnično? Res je samo to, da naše društvo daje popolno svobodo svojim članom, da se čutijo karhočejo, kajti nikoli, kadar se govori o jugoslovanstvu, se ne govori kot narodnosti pač pa bolj kot o skupnosti mnogih činiteljev, ki so pripeljali do tega, da so se ti narodi združili v politično enoto. Vendar, ker smo že v Avstraliji, zdaj za nas ima smisel samo slovenstvo kot narod kot državljanstvo pa Avstralija. Smo nekako prekinili tiste vezi, ki so nas doma vezale in ostala nam je k večjemu simpatija do narodov, ki so nam najbližji po rodu, krvi in zgodovini ter jeziku. Zato se ne mislimo tu v Melbournu utapljati v neko jugoslovanstvo, kar bi nam škodilo našemu narodnemu obstoju, smatramo pa, da lahko sodelujemo na zelo striktno kulturni in narodnostni podlagi z ostalimi južno-slovanskimi društvi brez strahu, dokler smo samostojni, dokler nismo podrejeni nekemu jugoslovanskemu odboru, kar pa upamo da se ne bo zgodilo, ker ne stremimo za tem. Po drugi plati pa ne smemo pozabiti, da matica našega naroda živi prav v sklopu Jugoslavije in so včasih interesi Jugoslavije kot politične edinice enaki interesom slovenskega naroda, včasih mogoče v nasprotju; vendar več soglasju kot v nasprotju. Če pomislimo na to: nam bodo Srbi, Hrvati ali Makedonci najbližji bratje v tej Meki narodov, ki postaja Avstralija in bi bil vsak šovinizem neumesten. Torej na kratko povedano: vsak je svoboden individualno glede tega vprašanja, ker v sto letih ni bilo najdene idealne rešitve in tudi mi je ne bomo najdlji tm v Melbournu. Lahko sodelujemo, toda vedno v vednosti, da jaz sem Slovenec, ti Makedonec, on pa Srb ali Hrvat. In če se bomo držali tudi krščanskih moralnih principov, si bomo kot ljudje zelo bliizu ne glede na razlike v veri ali jeziku. Merilo sodelovanja pa naj ne bo, da smo bili nekoč skupni sodržavljani, kajti zdaj smo državljani Avstralije, pač pa naj bo merilo to, da naši rodovi živijo v istem zemljepisnem in zgodovinskem okolju in da smo si najbolj sorodni po narodnosti. Tudi v dobro Jugoslavije bo, če bomo najprej povedali, da smo Slovenci ali karkoli, potem pa Jugoslovani. Tisti pa, ki se čuti predvsem Jugoslovana potem pa Slovenca verjetno ne bo mogel v društvu imeti tiste vloge, ki bi bila potrebna. Prav narobe se mora čutiti: predvsem Slovenca, potem pa Jugoslovana. (Dalje stran 7.)

Ker je vsak od jugoslovanskih narodov nekaj posebnega v narodna, verskem in sociološkem smislu, se mora to odrezati tudi pred avstralsko javnostjo, kajti, na žalost se moramo še vedno boriti za narodno priznanje v svetu, posebno v Avstraliji. Čeprav je naša kulturna raven mnogo višja od njihove (Samo pomislite, da imamo Slovenci najmanj sedem stalnih dramskih gledališč in dve operni hiši na poldrugi milijon ljudi, medtem ko Avstralija ni na niti enega niti drugega!). Š tem pa Avstralije ne smemo obsojati, če pomislimo, da je Melbourne pred 120 leti bil še vasica, danes pa dvomilijonsko mesto, ampak ji moramo dati vse priznanje za uspehe, ki so jih dosegli pri obljudenju te neprijazne celine.

Društvo, vera ter politika ...

V pravilih društva piše, da je društvo nepolitična in neverska ustanova s socialnim in kulturnim namenom. - Ali to pomeni, da se sploh ne zanimamo za vero in politiko, da je oboje prepovedano v društvu. Ne verjamem tega! Kajti pomislite samo na eno stvar: Zgodi se, da imamo Cankarjevo ali Prešernovo proslavo. Kako moramo ta dva človeka, ta dva velikana oddvojiti od političnih za dev, saj vsi vemo, da je bil Cankar socialist, Prešeren svobodomislec in to se odraža v njih delih in dejanjih. Vzemimo dva še bolj sveža primera: Pesnik Balantič je bil ob Kajuhu izraz medvojne slovenske poezije, bil pa je domobranec s svojimi političnimi in verskimi nazori, ki sta Kajuhovim nasprotna in vendar sta oba za slovensko književnost pomembna, ker sta izraz dobe v kateri sta živela. Vzemimo še bolj sveži slučaj komaj umrlega F. S. Finžgarja, ki smo mu pred kratkim pripravili lepo spominsko slovesnost prav tu v Melbournu. Vsi vemo, da je podpiral OF do svoje smrti in ne samo OF temveč - kot zgloda - tudi socialne spremembe, ki so nastale v domovini in vendar ga priznava prav tako tujina kot domovina za odličnega pisatelja, dobrega duhovnika in zve stega Slovenca. Te primere navajam samo v pomislek, da nobene ustanove ni na svetu, kjer se ne bi čutil vpliv ene ali druge strani ali pa celo obeh in tudi več. To nam je že dano od človeške narave, ker smo ljudje, ker popolnoma zatajiti je nemogoče svojih idealov.

Vzemimo drugi primer: sam sem slišal, da je naše društvo klerikalno in da kot tako ni vablivo za dolo čeno število ljudi, ki so mogoče liberalnih ali socialističnih idej.

(Da! je stran 8.)

Lahko odlično trdim, da društvo ni klerikalno, toda ni niti liberalno ali socialistično, pač pa je slovensko z edinim namenom prenašati iz roda v rod in med svoje ude in podpornike slovensko misel in pridobitve ter ostaline slovenske jezikovne in duhovne kulture. Naravno pa je, da se čuti v društvu močan katoliški vpliv in se ga bo tudi verjetno čutilo, kajti večina članov so katoliki in sicer boljše ali slabše, kakor smo pač ljudje po značaju. Ne sme pa društvo nikoli postati klerikalno, ker potem ne bi bilo več vabljivo za ostale Slovence, ki so liberalnih in svobodomiselnih nazorov, kajti potem ne bi bilo več narodno društvo ampak versko društvo, kar pa ni namen sedanjega odbora. Društvo je odprto vsakemu, ne glede na vero in politično mišljenje, le da to svoje mišljenjane diktira drugim ali se skuša polastiti društvonoga krmila. Zatorej smatramo, da ni zaželjena v društvu niti skrajna levica in ne skrajna desnica, kajti vsi vemo, da te ne poznajo demokratičnih metod, ampak so njih principi dogmatični in samoljubni in le v interesu ozke skupine ljudi. Naše društvo pa je odprto za vse Slovence, ki se čutijo predvsem Slovence in mislijo v tem smislu tudi društvu pomagati in v njem delati, zato pa vabimo, da postanejo člani vse tiste, ki so voljni svoja politična načela pustiti pred vrati društva in delati samo na narodnostni in društveni podlagi kot ljudje in bratje, kot Slovenci, ne pa kot pripadniki te in take skupine ali nazora. Lahko odkrito in ponosno povemo to, da nam ne diktira nobena centrala ne iz Ljubljane in niti iz Argentine, ampak smo samostojni popolnoma v odločanju in ravnanju. Ni pa dvoma v tem, da mi smo begunci in se to odraža v našem delu in nazorih in simpatijah za vse sorojake, ki jih je zadela ista usoda.

Prepričan sem, da je dobro in pošteno, če se pogovorimo odkrito o teh zadevah in ne slepomišimo kot so nekateri prejšnji odbori, ki pravzaprav niso niti vedeli kaj hočejo in so se spraševali, ali nam je Slovenski dom potreben, celo če nam je potrebno kupiti slovensko slovnico. Upamo, da je tega konec in da bodo te vesti veseli vsi oni, ki jim je mar slovenstvo, ne pa klubaštvo.

Ali ima smisel ves ta trud?

Rekel vam bom takoj, da ima, čeprav bodo nekateri imeli drugo mnenje. Svet se vedno gradi in preoblikuje po idealistih vseh vrst, materialisti pa njih trud uživajo in uničujejo, ali pa kvečjemu vztrajajo pri njem, nikoli pa ne gredo naprej. Kajti marsikdo bo rekel, če se trudite ali ne, zadeva bo šla naprej. (Dalje stran 9.)

To ni res, kajti dobro vemo, da včasih je imel en človek velik vpliv na cel narod in celo zgodovino narodov, skupina predanih ljudi pa lahko dela čudeže. Mi vsekakor, da ne mislimo delati zgodovinskih čudežev, vendar v našem malem smislu in okolju marsikaj spremenimo in vplivamo s svojim dobrim vzgledom in trudom. Vemo dobro, da nas lahko pogrešajo i Avstralija i Slovenija, toda ob tem bi vas spomnil na čebelji panj, kjer ima vsaka čebela svojo vlogo. Najprej si pa sami mislite! Prepričan sem, da nam moralna dolžnost in narodna vest narekujeta, da se trudimo tudi če vemo, da bo uspeh majhen in ničev. Zavedati se moramo svojega narodnega poslanstva in tisti, ki se čutimo kristjane tudi svojih krščanskih načel in na njih vztrajati, kajti s svojim še tako majhnim prispevkom lahko mnogo koristimo narodu iz katerega izhajamo in narodu med katerim živimo, da se bosta bolje spoznala in spoštovala med seboj, kajti, lahko Avstralija zve, da nekje pod evropskimi Alpami dela in živi majhen narod z veliko tradicijo in močno kulturo, ki hoče priznanja pod soncem. A domovini pa lahko povemo, da Avstralija ni samo dežela ovce in kengurjev, pač pa tudi dežela gostoljubnih in prijaznih ljudi, dežela svobode in prihodnosti z močnim gospodarskim in kulturnim poletom.

Vemo, da grešimo, da smo včasih malo malenkostni, da nam manjka izkušenj in znanja, toda imamo dobro voljo in ta je najboljša stvar in prav zato vas vabimo, - iz vseh gornjih in prej navedenih razlogov -, da se vpišete kot član v Slovensko društvo v Melbournu. Pribac

@@@

SLOVENSKO DRUŠTVO MELBOURNE VAS VLJUDNO VABI NA

R A Z S T A V O

slikarskih in kiparskih del mladih slovenskih umetnikov v Victoriji.

RAZSTAVLJAJO:

Stane Tušek
Vinko Molan
Bogomir Jesenko
Nina Benkova.

Razstava bo v dneh: nedelja 16. avgusta ter v soboto in nedeljo 22 - 23. septem. v mali dvorani poleg velike v St. Brigitte's H. na Nicholson St., v North Fitzroyu (Tranvaj 96, stop 15.).

Umetniško vodstvo je prevzel slovenski akademski slikar F. Benko. Vabljeni!

SLIKARSKA
RAZSTAVA!

Ta prijetni dogodek in verjetno prva slikarska razstava (skupinska) te vrste med Slovenci in njihovem življenju v Avstraliji bo za gledalce zelo zanimiva, kajti razstavljeni bodo predvsem slovenski motivi. Kdorkoli si torej želi okrasiti dom ali stanovanje s podobami iz domačih krajev, naj pride in si slike ogleda: so namreč na prodaj po primerni ceni. Gotovo pa da bodo slike zanimive v vsem tudi za tiste, ki ne mislijo kupiti. Torej pridite vsi in podprite ta edinstveni dogodek Slovencev v Avstraliji.

@@@

SLOVENSKO DRUŠTVO MELBOURNE VAS VLJUDNO VABI NA

1 0 0 M I N U T Z A B A V E

S

St, Brigitte Hall
Nicholson Street
North Fitzroy

čarovnijami
iluzijami
telepatijo
transformacijami
pevskimi točkami
glasbenimi točkami
šalami in vici!

V soboto 22. sept
ob 7.30. uri zv.

Po zabavnem sporedu bo ob domačih zvočih

V E S E L I P L E S

Prireditev je namenjena za social. pomoč!

Ker je večer namenjen predvsem čarovniškim spretnostim gospoda Angela Parme, bo on tudi glavna nastopajoča oseba, zato ne pozabite pripeljati svojih otrok, ki bodo imeli vstop po zelo znižani ceni. Poleg gospoda Parme nastopajo: gospa Rozi Matko - v Melbournu že priznana in poznana slovenska pevka, kvintet Bled, Ribniški Urban, brat in sestra Milošević ter drugi.

Spored traja poldrug uro, potem pa bo ples za staro in mlado. Postreženi boste (boste boljše kot zadnjič!) z domačimi pijačami in osvežilnimi pijačami. Vstopnina je 10 šilingov, vključno s plesom. Poleg tega Vas opozarjamo, da si isti večer ogledate lahko v mali dvoranici, poleg velike, slikarsko razstavo mladih slovenskih slikarjev. Vstop na razstavo je prost.

Vabljeni!

NIČ NOVEGA - NEKAJ NOVEGA - VSE NOVO

(Srečko Košir)

Nekako pred osmimi leti so si Slovenci živeči v Melbournu in bližnji okolici omislili in ustanovili svojo organizacijo, katero smo poznali vse doslej pod imenom SKM - Slovenski klub Melbourne.

Namen Kluba je bil takrat, kakor je še vedno danes - ohraniti Slovincem materinščino in običaje naših dedov; organizirati izlete, domače zabave in kulturne večere ter po želji za neznatni letni prispevek uvršča rojake med svoje člane. Poleg tega, da je Klub organiziral povprečno osem zabav na leto in skoraj isto število izletov, smo se Slovenci letno predstavljali avstralski javnosti na Melbourne Royal Show. Kmalu po ustanovitvi je SKM začel izdajati mesečno glasilo Vestnik, sprva bolj v skromni obliki, toda od leta do leta je vztrajno rasel in se vsebinsko izboljševal. Leta 1960 pa je Klub organiziral Slovensko šolo za naše male, ki uspešno in redno deluje vse do danes. Skozi vrsto let je Klub največ preko odbornika za socialno skrbstvo nudil mnogim rojakom moralno in materialno pomoč v nesreči.

Ta površno navedena dejstva nimajo namenaplesti lavorjev venec peščici nesebičnih Slovencev, ki so skozi vrsto let na skupščinah prosili za razrešnice in zopet sprejemali nove dolžnosti - imajo pa namen opozoriti vsakega Slovenca na ideale, ki so prevevali rojake ob ustanovitvi SKM. Odziv na takratne klubske prireditve je bil tako številen, da je upravni odbor upravičeno napravil velik načrt iz katerega naj bi zrasel mogočen SLOVENSKI DOM, ki bi predstavljal kulturno in gospodarsko središče Slovencev v Victoriji. Pozneje in sicer 22. novembra 1957 (vsekakor prepozno, kajti prvotno navdušenje rojakov je precej popustilo) je Upravni odbor SKM otvoril nabiralno akcijo. Odziv je bil velikodušen in vzpodbujajoč, na žalost ni bil splošen, kajti vsi darovalci so dosegli približno komaj 25% takratnega števila slovenskega prebivalstva v Victoria. Rezultat akcije je ob njenem zaključku dve leti pozneje predstavljal tri tisoč funtov v gotovini (od teh je bilo 1.400 funtov klubskega denarja, 1.600 funtov darov akcije) kateri so bili uporabljeni za delno plačilo hiše na 371 a Park Street, Princes Hill. Vrednost hiše je bila čoločena takrat 10 tisoč 300 funtov in je danes do polovice izplačana, cena zaradi njenega položaja in velike parcele pa raste iz leta v leto. (Dalje stran 12.)

Stavba sicer ne odgovarja namenom in potrebam SKM (Slovenskega društva Melbourne), predstavlja pa dobro vloženi DENAR DAROVALCEV, kateri bo že lahko v bližnji bodočnosti služil kot začetni kapital pri uresničitvi dostojnega slovenskega kulturnega središča, ki naj bi bil namenjen VSEM in prav VSEM SLOVENCEM živečim v Avstraliji.

Na letošnji skupščini je bilo sklenjeno, da se spremeni naziv Slovenskega kluba Melbourne (SKM) v Slovensko društvo Melbourne (SDM).

Sprememba je bila potrebna predvsem radi vedno večjega sodelovanja SKM pri "Moomba" in Royal Show, kjer so se Slovenci pod okriljem SKM predstavljali široki javnosti. Iz poročil tukajšnjih dnevnikov smo že večkrat slisali, da so se nekateri klubi novoavstralcev bavili s hazardnimi igrami in drugimi nečednimi posli. Znano pa nam je tudi, kako rade se tukaj posplošujejo pregrehe posameznih novoavstralcev in vsled tega je bila zgoraj navedena sprememba pravilna in utemeljena in upamo, da se bodo naši člani in prijatelji kaj kmalu privadili na klubovo "prekrstitev".

@@@

IZ PISARNE S D M . . .

Tajništvo

"PREVARA" Na zadnjem veselem večeru je neka oseba kupila, plačal preveč, pol para kranjske klobase. Ni pa počakala na izplačilo drobiža. Oseba, ki je bila nevedoma oškodovana, naj se oglasi na Upravo društva in bo dobila preostalo vsoto izplačano. Polovica klobase stane 3/-, ne !

POMEMBEN DOGODEK! Upravni odbor Slovenskega društva Melbourne je sklical izredno sejo Upravnega in Nadzornega odbora SDM ter Zaupnikov Slovenskega doma. Za na dnevni red si je postavil točko: KUPO-PRODAJA SLOVENSKEGA DOMA. Namreč, Upravni odbor je prišel do ugotovitve, da dosedanji Dom ne nudi nobenih možnosti delovanja našega društva in je prišel čas, ko lahko mislimo na prodajo sedanjega Doma in kupimo dvorano. Upravni odbor z veliko upanja prosi svoje članstvo in zainteresirano slovenstvo za moralno in materialno pomoč! Kaj pa bo sestanek in pomenek obeh odborov in Zaupnikov sklenil za sedaj šene moremo poročati.

ZABAVE Prosimo obiskovalce naših zabav, da naj prihajajo prej na zabavo, ker nam uprava dvorane zapre vhod po pol deveti uri in ni naša krivda, če je kdo vrnjen nazaj. Hvala lepa za sodelovanje!

APEL ZA VESTNIKOV TISKOVNI SKLAD

Slovenci radi mnogo govorimo o sebi in tudi radi pokažemo tujim velikim narodom, kaj smo in od kje smo. Mnogi predstavniki raznih organizacij so že izrekli laskave pohvale o nas in priznali, da smo na zelo visoki kulturni stopnji.

Taka priznanja so nedvomno prijetna melodija za sleherno slovensko uho, vendar ne smemo si dovoliti, da bi nas omamila v brezdelje radi lavorik, ki smo jih želi do včeraj. Prav ta priznanja nas morajo vzpodbujati k še tršem delu in novim žrtvam.

Mnogokrat se je slišalo iz vrst rojakov, da smo ubogi in da nas je malo, to je res; toda pogledjmo jasneje okoli in videli bomo, da so nekatere narodnostne skupinepo številu komaj močnejše od naše in vendar imajo svojo dvorano in svoj TISKAN časopis! Mi Slovenci ne smemo zaostajati za njimi! Mi zelo zelo potrebujemo svojo dvorano in svoj TISKAN časopis, kajti preteklost je pokazala, da je med nami mnogo muzikalnih pevskih in igralskih talentov, katerim moramo nuditi dostojno dvorano z neomejeno uporabo. Da nam bo mogoče sproti obveščati rojake o naših kulturnih in zabavnih prireditvah, je nujno potrebno, da si uredimo naš VESTNIK tako, da bo popolnoma odgovarjaj svojim namenom in sicer poleg društvenih obvestil, mednarodnih političnih, gospodarskih, kulturnih in športnih novic bi vseboval še druge zanimivosti. Društveni oglasi pa bi nadomestili običajna vabila za naše prireditve. Poleg tega, da bi se razpošiljal naročnikom v Victoriji in izven, se bi prodajal lahko po časopisnih kioskih, to pa bi omogočilo, da pride Vestnik v roke vsem tistim rojakom, kine bi želeli postati stalni naročniki.

Le tako bi VESTNIK lahko nudil Slovencem poučno in zabavno čtivo in nas združeval in vzgajal v lojalne državljane in ohranjal nam SVETI MATERIN JEZIK!

DARUJ V VESTNIKOV SKLAD

(Odreži in pšlji na naslov, glej ovitek)

IME IN PRIIMEK PRILAGAM £ s d

za VESTNIKOV tisk. sklad. PRILAGAM eno funto za naročnino.

MOJ NASLOV JE:

KNJIŽNICA

Društvena knjižnica bo kmalu postala stvarnost, kajti kmalu dobimo za njo prvih 72 slovenskih knjig. Tudi sklad za knjižnico se iz časa v čas veča. Slovenski

KULTURNE VESTI
MED NAMI

fantje so podarili sedem funtov, kolikor je bil izkupiček njih izleta na sneg. Na Finžgarjevi spominski slovesnosti pa je bilo nabrano £ 1-6-9. Upamo, da bo v prihodnje še bolje.

KOMEMORACIJA

Spominska slovesnost pokojnega pisatelja in duhovnika F. S. Finžgarja je bila prav dobro obiskana po maši v St. Francis Church v mestu. Lepo in občuteno so zapeli pevci od Triglava nekaj žalostink, Kapušin je opisal pokojnikovo življenje in delo, Matkova je s Pivarjevo prijetno zapela Košir in Pribac pa sta brala odlomke iz njegovih del. Spored je bil resen. To pravim zato, ker sem včasih slišal, da naši ljudje ne marajo resnih stvari. Vendar je njih za nimanje in molk pokazalo, da imajo radi tudi resnost. Edi na nerresnost je bila ta, da se niso mogli premagovati in so ploskali, kadar jim je bilo všeč, čeprav se ob takih prilikah ne ploska. No, pa nič zato, upamo samo, da bo drugič še več prisotnih.

SLIKARSKA RAZSTAVA

Tako dolgo napovedana slikarska razstava doživlja končno svojo uresničitev (Saj je čas, po tolikih debatah! - ured.) in se bo godila: 16. in 22. ter 23. septembra. Opozarjamo Vas le, da je ne zamudite videti, ker bodo razstavljena dela predvsem motivi slovenskih pokrajin. Razstava bo v St. B. North Fitzroy.

VESELI VEČER

Spet je en Veseli večer za nami, čeprav bi ga mirne duše lahko imenovali kulturni večer, saj spored je bil bolj resen kot smesen. Predvsem je na tem veselem večeru treba omeniti tri stvari: lep nastop pevcev Triglava, ki zopet sodelujejo s Slovenskim društvom in so prav lepo napredovali v svojem petju (Posebno priznanje Vladimirju Trampužu; sam je ponesen, da je delavec, v petju samouk in vendar je znal združiti skupino discipliniranih fantov in mož, ki jih veseli petje in tako imamo po njih zaslugi pravi moški in zdaj tudi mešani pevski zbor med Slovenci v Melbourne); pozabiti tudi ne smemo lepega petja Matkove, ki ji je Slovensko društvo priznalo prvo mesto pri kulturnem delu v Melbourne in ji poklonilo v spomin prijeten pokalček; na tem

veselem večeru se je posebno izkazal tudi kvintet Bled, posebno njegov duet z gitarama ter dvanajstletna Milenka Milošević z bratcem, ki je prav lepo zapela sodobno slovensko popevko Prišla bo pomlad.

ROYAL SHOW Tudi letos bomo Slovenci sodelovali na Royal Show-u in smo prepričani, da bo to sodelovanje bolj uspešno kot druga leta, kaj ti pomoč in ureditev slovenskega dela nam je obljubil slovenski akademski slikar in svetovnoznani restavrator umetniških del gospod France Benko.

Ob tej priliki Vas lepo prosimo, da pošljete na upravo društva kakršnekoli predmete z narodnimi motivi, vezenine, noše, čipke, rezbarska dela, slikarska dela, redke tiskovine, porcelan, steklenino, obuvalo in podobno.

Društvo prevzema dolžnost in odgovornost, da Vam po razstavi predmete vrne.

Pribac

@@@

IZ ZABAVNEGA ŽIVLJENJA... ..

Nač. prireditev, Žužek, por.

ZABAVE Naslednja za bava našega društva bo 8. sept. v Prahran Town Hall (glej oglas na notranji strani Vestnika, ki velja kot vabilo). Prosimo vse rojake, da na zabave v Prahran pridejo dostojno oblečeni, ni mišljeno bahato, lahko skromno, vendar vv mejah dostojnosti. Ker nam uprava dvorane prepove vhod v dvorano okrog pol desete, naprošamo rojake, da pridejo po mogočnosti prej, kajti ne bo naša krivda, še jih vratar vrne.

IZLETI Prosimo v bodoče vse, ki potujejo na naše piknike z avtobusom, da to par dni prej sporoče telefonično (38-1679), pismeno (na Upravo društva) in ustmeno kateremukoli odborniku ali najbolje v pisarni SDM oziroma načelniku prireditev osebno.

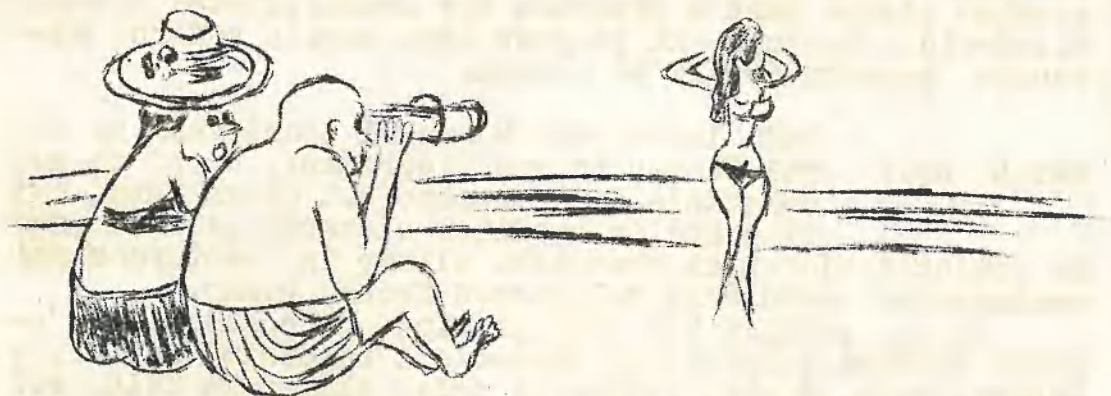
Lepo se zahvaljujem kvintetu Bled, ki je igral na pikniku v Silvanu in vsem drugim, ki so pomagali pri organizaciji izleta. Priporočam se vnaprej!

REZERVACIJA 20. oktobra je elitni ples našega društva v Los Coubanos Hall, Smith St. Fitzroy. Bo na soboto. Rezervacije sprejemamo že sedaj za posameznike in skupine. Rezervirajte! Običajnavstopnina 10/-, ples in postrežba - odlična- do dveh zjutraj!

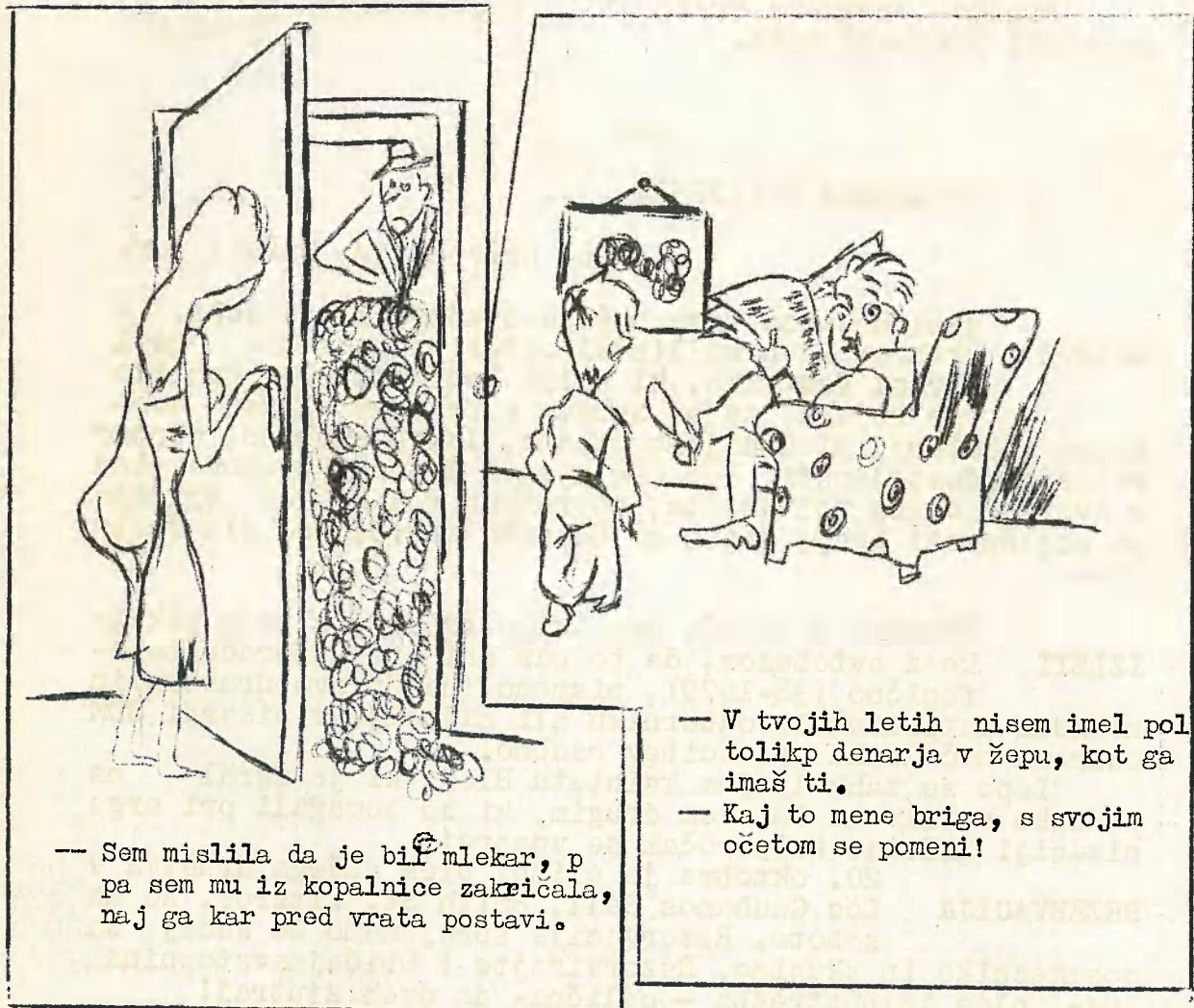
VESTNIK je enomesečnik. Izdaja ga SDM. Urejuje J. Kapušin.

Dopise pošiljajte na Upravo Društva.

Ta Čmeh

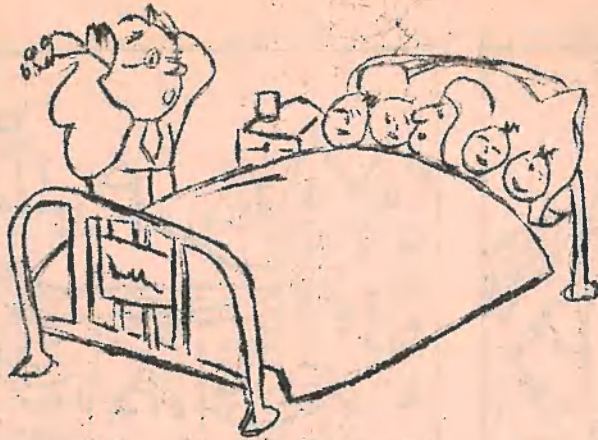

— Tista ladja, o kateri govoriš, je že pred pol ure mimo.

— Sem mislila da je bil mlekar, p
pa sem mu iz kopalnice zakrivala,
naj ga kar pred vrata postavi.

— V tvojih letih nisem imel pol
tolikp denarja v žepu, kot ga
imaš ti.
— Kaj to mene briga, s svojim
očetom se pomeni!

— In jaz, bedak, sem ti verjel,
ko si me devet mesecev dan za
dnem prepričevala: Peter, kua-
lu bomo v troje.

— Še ne ve, da otrok ne
prinešajo štorclje.

— Kaj ti nisem rekla, da pazi, ker je
fižol še nekoliko trd!

RACUN JE PA LE

— Pepe, ali imaš tudi ti odprt žiro račun?
— Ne, jaz imam odprt Fiat račun.

ZA STALNOST MU GRE

— Tone, hral sem ogal, da
išče deklice spremljevalca
za nedeljske islete. Se
ji boš ponudil?
— Se ne isplača. To je kot
sezonska zaposlitev, jaz
pa hočem biti stalno za-
poslen.

IMENITEN ZAKON

— V tem kratkem času, kar
ima ta nemarnež mojo hčer
za ženo, mi je avto razbil
in še 150.000 dinarjav si
je izposodil pri menj.
— Pa si dobil že kaj nazaj?
— Sem, svojo hčer

81. Ko se je nesrečnež po svojem strahu opomogel, je hotel oditi. Tedaj je zagledal nekaj, kar je presunilo njegovo živinozdravniško srce. Konj ki je gonil vrtiljak, je šepal. "Uboga žival," je žalostno dejal gospod Kozamurnik. "ali te je usoda prav tako udarila kakor mene?"

83. Trobeč se je kmalu vrnil v svojem avtomobilu. Medtem ko je stric vrtiljakar spravil konja v hlev, je gospod Kozamurnik z debelo vrvjo privezal avtomobil k vrtiljaku. Pognal ga je in šli so. Vrtiljak se je sukal bliskovito naglo. Ljudje so od navdušenja kar vriskali.

82. Konja so takoj izoregli in gospod Kozamurnik mu je obvezal bolno nogo. Žival potrebuje miru in ne sme več opravljati dela. "Oh!" je zajavkal stric vrtiljakar, "če je pa tako, tedaj moram pobrati šila in kopita!" Gospod kozamurnik pa ni nič odgovoril, ampak samo hitro odšel.

84. Kar topli so se za prostore. Stibio vrtiljakar je od ponosa kar žarel. V eni uri je zaslužil več kot prej v treh dneh. "Sreča se mi je nasmehnila," je vriskal in metel svojo čepico v zrak.

Prodajate? Kupujete? Hišo? Zemljišče?

Obrnite se na poznano tvrdko

EDEN REAL ESTATE

4 Pascoe Vale Rd., Moonee Ponds

Tel. 37-5104

in zahtevajte slovenskega zastopnika

MAKSA HARTMANA

Po urah kličite 36-6432

Želite vpoklicati v Avstralijo svoje
in plačati prevoz?

Obrnite se na potniški urad

ODRA

6a Elizabeth St., Melbourne, C.1

Tel. MF 6178 po urah JJ 2630

PRODAJA LADIJSKIH, LETALSKIH,
ŽELEZNIŠKIH VOZOVNIC ZA VSE
DELE SVETA.

Direktni letalski prevoz iz Jugoslavije v
Avstralijo za gotovino ali pogojno odpla-
čilo, pojasnila za potovanje, potne doku-
mente, prenos denarja, itd.

KROJAŠKI SALON

A. Matulaj

64 SPENSLEY ST., CLIFTON HILL

TEL. JW 3678

IZDELAVA VSE VRSTE OBLEK, PLAŠČEV
PO NOVI MODI. POSEBNO SE PRIPORO-
ČAMO ZA POROČNE OBLEKE.

V ZALOGI IMAMO VELIKO IZBIRO
ČEVLJEV IN PERILA.

CONTINENTAL SMALL GOODS

John Hojnik

213 ST. GEORGE RD., NTH. FITZROY

Tel. JW 6656

Vam nudi najrazličnejše mesne
izdelke!

HRENOVKE, KRAJNSKE KLOBASE IN
SPECIALITETE: STRASSBURGER, GALIC,
LEBERWURST, ITD.

Pri nas lahko v slovenščini obrazložite
katero vrsto pričeske želite

Phill Ann Beauty Salon

165 Sydney Rd., Coburg

Tel. FM 2288

TRAJNO KODRANJE LAS
Z NAJMODERNEJSEMI SREDSTVI!

Do nas Vas pripelje tramvaj št. 19, 20 in 21
Tram stop 34

STROKOVNI NASVETI BREZPLAČNI!

Za vsakovrstna tiskarska dela

Tiskarna S. Spacapan

(Reg. DISTINCTION PRINTING)

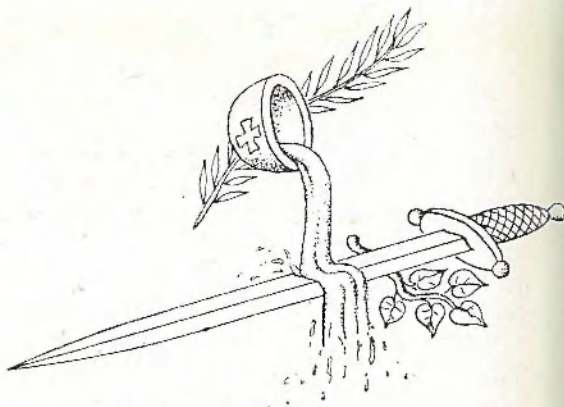
171 Nicholson Street,

East Brunswick — Tel. 38-6110

Dr. Francé Prešeren

KRST PRI SAVICI

U V O D

Valjhun, sin Kajtimara, boj krvavi
že dolgo bije za krščansko vero,
z Avreljem Droh se več mu v bran ne stavi;
končano njijno je in marsiktero
življenje, kri, po Kranji, Korotani
prelita, napolnila bi jezero.
Gnijo po polju v bojih pokončani
trum srčni vojvodi in njih vojščaki,
sam Črtomir se z majhnim tropom brani.
Bojuje se najmlajši med junaki
za vero staršev, lepo bog'njo živo,
za Črte, za bogove nad oblaki.
On z njimi, ki še trd'jo vero krivo,
beži tje v Bohinj, v Bistriško dolino,
v trdnjavo, zidano na skalo sivo.
Še dandanašnji vidiš razvalino,
ki Ajdovski se gradec imenuje,
v nji gledaš Črtomirovo lastnino.
Devetkrat večji množ'ca jih obsuje
in zveste straže krog in krog postavi,
odvzame up jim vse pomoč tuje;
visoke odre tamkaj si napravi,
zidovje podkopuje, vrata seka;
ne polasti se njih, ki so v trdnjavi.
Šest mesecev moči tla krvava reka,
Slovenec že mori Slovenca, brata —
kako strašna slepota je človeka!
Ko niso meč, sekira in lopata
jih mogle, lakota nepremagljiva
preti odpreti grada trdna vrata.
Dalj Črtomir jim reve ne zakriva,
besede te tovaršem reče zbranim:
„Ne meč, pregnala bo nas sreča kriva.
Le malo vam jedila, bratje! hranim,
branili smo se dolgo brez podpore,
kdor hoče se podati, mu ne branim;
kdor hoče vas dočakat' temne zore,
neproste dni živet', nočem enake,
ne branim mu, al jutra čakat' more.
S seboj povabim druge vas junake,
vas, katerih rama se vkloniti noče;
temna je noč in stresa grom oblake;
sovražnik se podal bo v svoje kočē,
le majhen prostor je tje do goščave,
to noč nam jo doseči je mogoče.
Največ sveta otrokom sliši Slave,
tje bomo našli pot, kjer nje sinovi
si prosti vol'jo vero in postave.
Ak pa naklonijo nam smrt' bogovi,
manj strašna noč je v črne zemlje krili,
ko so pod svetlim soncem sužni dnovi!“

Ne zapusti nobeden ga v ti sili,
molče orožje svoje vsak si vzame,
strahljivca v celem ni imel števili;
al komaj vrata so odprta, vname
se strašni boj, ne boj, mesarsko klanje:
Valjhun tam s celo jih močjo objame.
Tud' on se je zanesel na njih spanje,
prelesti mislil je ozidje grada
in ponevedoma planiti nanje.
Ko svojo moč najbolj vihar razklada,
okrog vrat straža na pomoč zavpije,
in vstane šum, da mož za možem pada.
Ko se neurnik o povodnji vlije,
iz hriba strmega v doline plane,
z derečimi valovami ovije,
kar se mu zoper stavi, se ne vgane
in ne počije pred, da jez omaga:
tak vrže se Valjhun na nekristjane.
Ne jenja pred, dokier ni zadnja sraga
krvi prelita, dokler njih kdo sope,
ki jim bila je vera čez vse draga.
Ko zor zasije na mrličev trope,
leže, k' ob ajde žetvi al pšenice
po njivah tam leže snopovja kope.
Leži kristjanov več od polovice,
med njimi, ki so padli za malike,
Valjhun zastonj tam išče mlado lice
njega, ki kriv moritve je velike. —

Iz Royal Show-a